

Doe mij maar een eigenkrachtcentrale cadeau

Het is de eerste lentedag van het jaar en ik zit verzaligd te staren naar mijn gazonnetje waar lila krokusjes zich hebben geopend naar de zon. De eerste bijen met stuifmeel aan hun pootjes landen op de tuintafel .

Wie kan er op zo'n dag somberen? Ik.

Onder de grootse krachtcentrale die we hebben, de zon, pieker ik over het begrip *eigen kracht* en het merkwaardige gebruik daarvan.

Ik was bij de opening van een Zelfregiecentrum, een samenwerkingsverband van vier belangenorganisaties van mensen met beperkingen. Gedwongen door bezuinigingen hadden ze hun activiteiten gebundeld met een nieuwe focus: *zelfregie*. Een mooi streven nietwaar: mensen met makke sterker maken, meer regie over hun leven laten nemen, om de moedeloos makende crisissfeer het hoofd te bieden.

Het was een vrolijke opening: de dagvoorzitter presenteerde het programma zingend met zijn fraaie bariton, begeleid door zijn trekzak. Iedereen vol goede moed.

Waarom krijg ik dan toch het teken van Lhermitte en allergische uitslag als ik dat woord *zelfregie* of *eigen kracht* hoor langskomen? Omdat ik het begrip al zo vaak, in andere woorden, tegenkwam: empowerment, emancipatie, mondige patiënt, patiënt centraal, vraaggericht, zelfmanagement. Het maakt me altijd wat stuurs als ik deze termen hoor bezigen in combinatie met bezuinigingen. Door de zorgverdelers en -beslissers. Ik zag zelfs een cursus voor middenmanagement in een ziekenhuis met de titel: De Kracht van Kwetsbaarheid. Kom maar es langs, dacht ik.

Uiteraard ben ik een fan van eigen regie. Iedereen is graag kapitein op eigen schip. Bepaalt z'n prioriteiten, agenda, ontwikkelt haar talenten. Een tweejarige roept al: 'Zelluf doen!' Heerlijk gevoel, zelf iets gepresteerd. Natuurlijk is het goed om mensen met beperkingen die veel meer obstakels ervaren bij hun zelfverwerkelijking-meest maatschappelijke overigens- te ondersteunen bij het ontdekken en ontwikkelen van hun mogelijkheden en sterke kanten.

Maar ik heb het vermoeden dat juist nu, in de situatie dat alles minder en moeizamer wordt voor mensen met makke, *eigen kracht* flink misbruikt wordt door beleidsmakers en politici. We moeten de crisis samen dragen ja, maar: ik een beetje meer dan jij. Eigen regie kan ook als schaamlap gebruikt worden voor voorzieningen die wegvallen: vervoer naar dagbesteding, recht op huishoudelijke hulp, kariger hulpmiddelenvoorziening. Een kreet die in feite zegt: los het zelf maar op. Vraag je buurvrouw maar.

Eigen kracht ja, terwijl de Nederlandse regering het bestaat om pas in 2015 het VN verdrag Gelijke Rechten voor mensen met een beperking voornemens is te bekrachtigen. Als een van de laatste landen van Europa. Eigen kracht maar minder recht. Eigen regie als tweederangs burger.

En waar haal je de kracht vandaan, als mens met een kapotte energiecentrale? Want dat schijnt mijn probleem te zijn: beroerd functionerende mitochondriën.

Dus doe mij maar een eigenkrachtcentrale cadeau bij de eerstvolgende gelegenheid. Voorlopig blijf ik hier zitten, aan de tuintafel, me warmend in de lenteson. Lachende krokussen rondom. Kracht opdoen.

Marja Morskieft

Maart 2013

Muziek: Peggy Scott-Adams

'I'm getting what I want' <http://www.youtube.com/watch?v=8Ql5cHpN-wI>